

Traiectul educațional este bazat pe decizii personale, explorare și interacțiune cu alți indivizi sau organizații. Deciziile individului care învață sunt susținute de flexibilitatea oferită de către instituțiile de învățământ.

Mediul de învățare reflectă structura de grup și interesele colective ale celor care învață, precum și dinamica asimilării sau producerii de cunoaștere la nivelul grupurilor.

3

Comunități de practici

Asimilarea cunoașterii conduce la integrarea individului în comunități științifice, profesionale sau orientate spre rezolvarea anumitor probleme.

Relevanța socială a cunoașterii

Cel care învață caută o formare în concordanță cu cerințele societății, iar cunoștințele sunt apreciate prin raportare la utilitatea lor socială.

Toate formele de învățare includ și impactul activității umane asupra mediului, urmărind dezvoltarea valorilor și practicilor ecologismului.

Individual care învață, indiferent de vîrstă, este respectat pentru implicarea sa asumată în acest proces, iar mediul de învățare îi oferă o ambianță și un portofoliu educațional adecvate.

Calitatea procesului educațional este evaluată nu doar prin gradul de asimilarea de cunoștințe, ci și prin capacitatea de dezvoltare de cunoștințe noi și de acțiune, inclusiv pe direcția antreprenoriatului.

Pe parcusul asimilării cunoașterii din anumite domenii, individul acumulează și capacitatea de deschidere și urmărire a unor noi direcții de căutare. În acest sens, învățarea dezvoltă reflexivitatea individului.

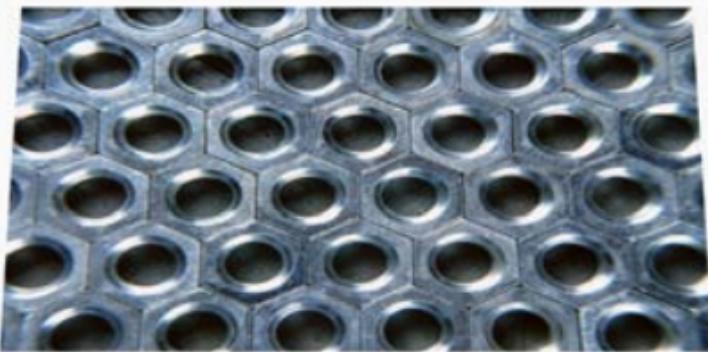
Angajații universității au posibilitatea de a-și defini și de a obține prin negociere în condiții de transparentă și obiectivitate traseul profesional dorit, urmărind opțiuni de genul: cercetare, predare, acumulare de cunoștințe, valorificare economică, an sabatic etc.

Universitatea – integrator de educație

Cel ce învață dobândește competențe și deprinderi, cumulându-le de la o rețea de instituții (academice, de cercetare, firme, instituții publice, sectorul neguvernamental) integrate într-un program de studiu universitar.

Un *locus* unde oamenii vin pentru inspirație, pentru a "schimba" cunoaștere, pentru a-și reîncărca "bateriile" de cunoaștere. Poți întâlni oameni foarte variați; ei vin iar și iar... De fiecare dată, cunoașterea este filtrată și ceva nou este adăugat.

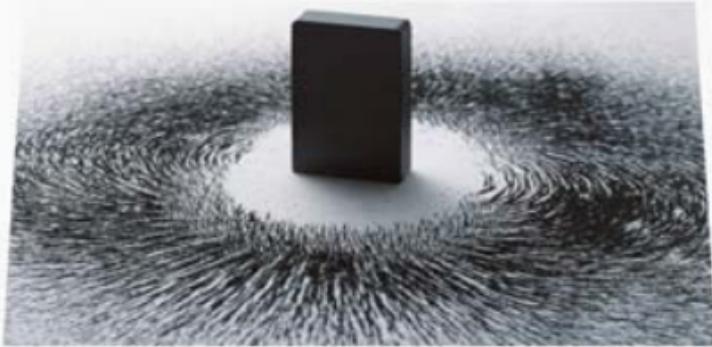

12

*Universitatea -
conector în rețelele
internăționale de
cunoaștere*

**Universitatea atrage persoane
puternic conectate în rețelele
internăționale de cercetare.**

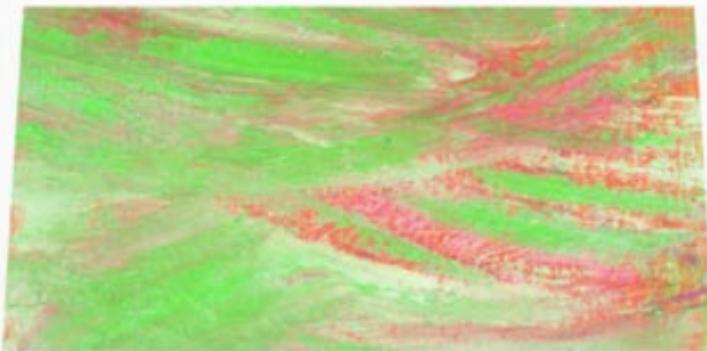

Grupele de studiu se organizează în jurul unor provocări din comunitate. Studenții, cu diferite interese disciplinare, tutorați de un consiliu interdisciplinar, investighează problema, formulează ipoteze de lucru pe care le fundamentează teoretic și avansează soluții integrate.

“În această seară sunteți invitați la avanpremiera spectacolului *Cercul de cretă caucazian* de Bertolt Brecht, pus în scenă de studenții Facultății de Medicină, în Aula Magna. În foier, puteți vizita expoziția de sculptură și acuarelă a Facultății de Hidrotehnică.”

Studenții învață că teoria și practica nu sunt deconectate.

Pregătirea teoretică și stagiiile de practică relevante în comunitate (mediul de afaceri, instituții publice și societatea civilă) se împletește sinergetic în orele de tutorat.

Echilibrul dintre cercetarea fundamentală și cea aplicativă

Pornind de la provocările socio-economice identificate, în Universitatea Românească se desfășoară proiecte menite să exploreze frontierele cunoașterii și să capitalizeze cunoașterea existentă.

Relevanța trans-națională a cercetării universitare

“Sunt Lopes Branco, primarul Lisabonei, și doresc să vă anunț că am reușit să semnez contractul de restaurare a centrului istoric al orașului, cu renumitul consorțiu internațional coordonat de Universitatea de Restaurări din România, care a făcut minuni în Atena.”

Universitățile transferă cunoștere către societate

Universitatea este un spațiu de dezbatere a valorilor sociale capabil să inducă transformări comportamentale în rândul absolvenților și al angajaților.

Modele colaborative: universități, institute de cercetare, mediul de afaceri

“Universitățile din regiunea X, împreună cu institutele de cercetare și cu departamentele de cercetare-dezvoltare ale firmelor, au contribuit la crearea celulei pilot a rețelei de *know-how* pentru utilizarea energiei regenerabile în mediul rural”.

Un cadru didactic: “Singurele mele restricții în cercetare sunt capacitatele intelectuale și propria conștiință. Îmi pot finanța cercetarea dintr-o multitudine de linii de finanțare. Nu depind de tendințele pieței. Conducerea nu intervine, atât timp cât mă încadrez în codul deontologic al cercetătorului.”

Învățământ superior “Made in Romania”

Universitățile românești oferă excelență prin cercetare, instruire și infrastructură de calitate, în cadrul unor programe în limbi de circulație internațională pe lângă cele în limba națională. Acestea sunt promovate agresiv, astfel încât România a devenit atrăgătoare pentru studenții străini.

Membrii comunității universitare mențin canale deschise de comunicare permanentă în rețele globale, stabilind întâlniri virtuale și ajustându-și în mod dinamic curricula și prioritățile de cercetare.

Cultura inovării și a antreprenoriatului se impune tot mai mult datorită credinței conform căreia cunoașterea este principala sursă de bunăstare. Legătura între cetățean și educație nu este întreruptă de absolvire. Universitățile oferă programe de învățare pe parcursul vieții.

Universitățile capacitează continuu studeți, absolvenți și cetăteni. Prin Sistemul de Promovare Academică, companiile pot urmări profilul celor care învață, indiferent de domeniu și vârstă, și oferă fonduri pentru ideile și proiectele lor.

Reprezentanții sectorului public și sectorului privat, actorii socio-economici și non-guvernamentali apreciază propria implicare în strategiile academice, intervenind ca parteneri la nivelul deciziilor strategice din domeniul educației și cercetării, la nivel național și instituțional.

Au fost create Centre de Excelență în Cercetare (CEC) în colaborare cu organizațiile publice și private.

Universitatea reprezintă principalul motor al dezvoltării sustenabile.

Universitățile românești sunt “glocalizate”, generând rețele internaționale și contribuind la dezvoltarea regională și locală.

Sistemul de învățământ superior este deplin integrat în Spațiul European al Învățământului Superior și al Cercetării. Universitățile sunt parteneri căutați în programele și proiectele europene, iar absolvenții acestora se bucură de încredere ridicată.

Laboratoarele universitare sunt concepute de companii private care oferă și echipamentele folosite în procesul educațional. Astfel, cunoașterea este transferată permanent și fără restricții între universități, mediul economic și societate.

Sistemul de învățământ superior românesc garantează oportunități egale pentru cetăteni în privința accesului la cunoaștere. Învățământul superior este responsabil în raport cu societatea, iar instituțiile sunt respectate de către aceasta din urmă, bucurându-se de vizibilitate și prestigiu.

Sprijinirea cercetării și a studenților de vârf

Studenții și cercetătorii au acces egal la “burse de excelență” acordate de către dezvoltatorii de tehnologie, care finanțează programe speciale prin intermediul unor parteneriate public-privat. Agenția de Creditare a Studenților asigură acces egal la oportunitățile oferite de educația superioară.

Diferențierea universităților prin misiune

Diferențierea universităților se face între universități cu misiune de creație/cercetare la nivel internațional și cele active la nivel național, local și regional.

Misiunile se diferențiază prin componente ca instruirea și învățarea, cercetarea și creația, serviciile pentru comunitate.

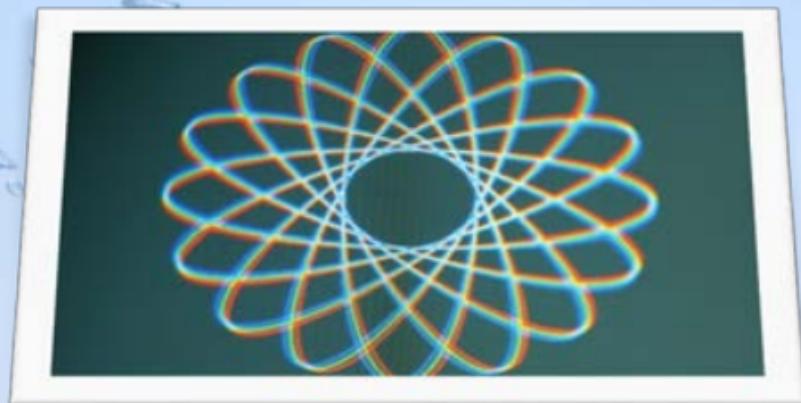
**Multiculturalismul este înțeles ca
asumare la nivel de misiune, de
structură a realității
multiculturale specifice regiunii
din care face parte universitatea,
precum și a deschiderii sale spre
alte culturi ale lumii. Discursul
academic câștigă o dimensiune
pluralistă.**

Universitatea are funcții axiologice specifice

Stabilește standardele profesionale, este filtru cultural și comunicator pro-activ, formează purtători de valori, generează inovare și inteligență națională, este intelectual public, conștiință și critic în societate.

Universitățile au un set de valori specifice, asumate transparent, creativ și responsabil, în funcție de domeniul de competență și adaptat la contextul socio-economic.

Un sistem descentralizat care se bucură de autonomie reală și deplină, care permite o deschidere a universității către societate, UE, EHEA etc.

Univeristățile se bucură de autonomie financiară, organizațională și în stabilirea și implementarea politicilor de personal și în selecția studenților.

Instituțiile de învățământ superior au mecanisme care asigură și certifică un nivel ridicat al calității proceselor, precum și rezultate în conformitate cu funcțiile complexe ale universității.

Competitie universitară internatională

Universitățile sunt în competiție internațională pentru atragerea de studenți, personal academic și administrativ, și resurse financiare.

Avantajele competitive se bazează pe calitatea capitalului uman, pe crearea de cunoștere nouă și valorificarea acesteia, mai degrabă decât pe resursele naturale.

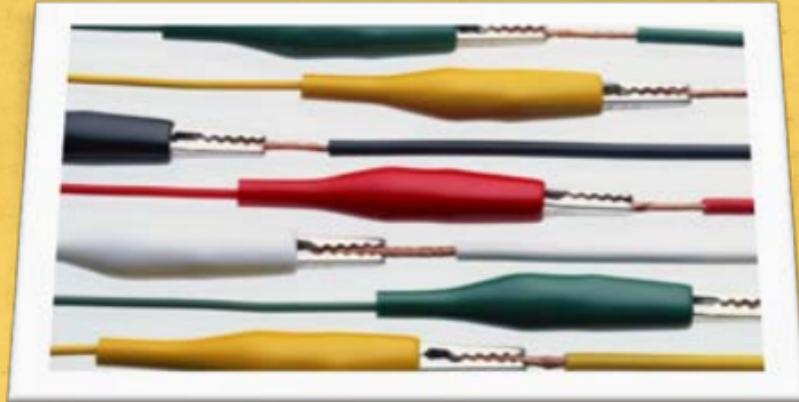

Crește viteza de difuzare a noilor tehnologii, ceea ce implică necesitatea economică a scurtării ciclului de inovare (de la cercetare la produs).

Comunități online sunt coagulate de elemente din rețeaua informatică globală. Informația este ubicuă, iar accesul se face multimodal.

**Opțiunile profesionale ale
persoanelor nu au limitări
geografice.**

Polii de influență (economică, politică, culturală și lingvistică etc.) sunt distribuiți pe mai multe continente.

Problemele legate de mediu devin o preocupare ce vizează toate aspectelor vieții economice.

România are în 2025 un nivel al PIB pe locuitor apropiat de media UE, precum și oportunități comparabile în societate.

